

ЯВЛЕНІЕ ОСМО,

МАРІА И СЖББИ.

Маріа. (гудила една люлка напреди си, люлей ја съ крака си, и современо шіе за дѣте пелены и пр.)

Сжбби. (влязи: гледа жена си на той халь и и дума) Добро сарантисванѣ жена.

М. — Чи чакай де.

С. — Зашо? белкимъ и друго ше родишь?

М. — Е пжкъ ты! това є преоготовленіе: по добрѣ отъ сега да сж готови, сетнѣ кой да ходи да дири.

С. — (дума самъ) Е, вѣки ся разуме работа та, тая жена за пара умъ нема. Дору бѣше само съ хоратаж, баримъ ся тегляше, но сега всичко то є напраздно, ай слошастный азъ!

М. — Какво мыслишь? страхъ та є да не та сабужда дѣте то ношѣ, като плаче? не мысли, азъ зехъ єдинъ дадж, тя ми каза, чи гледала 200 дѣца, тя ще го бави въ друга одаж.

С. — Ж, не мыслиж азъ то, ами хекимина ми рече какъ за да та ползува цѣра, треба да си промѣнишь хавжтж, ачи то мыслиж, гдѣ да идемъ: ако щешъ да идимъ на калоферскія монастырь, я на Сопотскія.

М. — На калоферскія, на калоферскія: защо азъ съмь ся и врекла да идж тамъ.

С. — На калоферскія жена. ами ищешъ ли сега да идемъ?

М. — (дума съ радость) искамъ зеръ.

С. — Е да идемъ: ама азъ не ще мож да додж: защо презъ тья дни си имамъ работж, ами ще ти дамъ єдинъ челѣкъ, и дада та на єдно за да си променишь малко хавж тж.